

Nr 81.

Ankom till riksdagens kansli den 23 april 1918 kl. $\frac{1}{2}$ 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående upprättande av reguljär ångfärjeförbindelse mellan Sverige och Finland.
(4:e avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till statsutskottet för förberedande behandling hänvisad motion, nr 127, har herr *A. Lindman* m. fl. hemställt, att riksdagen, under anhållan att Kungl. Maj:t måtte omedelbart upptaga förhandlingar med Finland om upprättande av en reguljär ångfärjeförbindelse mellan Sverige och Finland, ville besluta, att en ångfärja enligt i motionen angiven typ snarast möjligt skall utföras för statens räkning samt för detta ändamål för år 1919 avsätta ett belopp av 2,000,000 kronor.

Beträffande den till stöd för framställningen förebragta utredningen får utskottet hänvisa till motionen.

Över förevarande motion har utskottet i vederbörlig ordning låtit inhämta yttrande av järnvägsstyrelsen och kommerskollegium (bil. 1 och 2). Med åberopande av vad i dessa yttranden anförts, får utskottet, som i annat denna dag avgivet utlåtande avstyrkt inom första kammaren väckt motion, nr 74, om anläggande av en statsbana mellan Tureberg och Kapelskärs hamn, hemställa,

att herr Lindmans m. fl. ovanberörda motion icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 23 april 1918.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius, O. M. Strömberg, G. M. H. Ekelund, J. Nilsson, H. F. Lamm, O. Bergqvist, H. G. W. Wrangel, J. L. Widell, greve N. F. Posse, C. G. Österberg, C. I. Asplund och J. Pålsson* samt

från andra kammaren: herrar *H. Andersson i Skivarp, J. Olofsson i Digernäs, A. Anderson i Råstock, J. Jönsson i Revinge, O. H:son Waldén, G. Odqvist, J. A. Ingvarson, C. R. Jansson i Falun, K. A. Tengdahl, A. Wiklund i Brattfors, W. Bäckström och J. Nilsson i Malmö.*

Bil. 1.

Till riksdagens statsutskott.

Genom remiss den 22 februari 1918 har järnvägsstyrelsen ålagts att avgiva och till Eder avlämna yttrande över en inom andra kammaren väckt motion, nr 127, angående upprättande av reguljär ångfärjeförbindelse mellan Sverige och Finland.

I anledning härav får styrelsen meddela, att styrelsen genom remiss den 21 februari 1917 ålagts att yttra sig över kommissionens för utredning rörande utveckling av sjöfartsförbindelserna mellan Sverige och Ryssland utlåtande den 16 december 1916. Detta utlåtande, som torde vara utskottet tillgängligt, innehåller bland annat ett bestämt avstyrkande av den i motionen framlagda tanken att låta en ångfärjeförbindelse utgå från Stockholm. Då de av kommissionen angivna skälen för detta avstyrkande enligt styrelsens mening äro synnerligen välgrundade, anser styrelsen det icke böra ifrågakomma att nu, såsom i motionen ifrågasättes, besluta byggandet av en ångfärja, utan att samtidigt besluta anläggande eller inköp av en järnvägslinje till lämplig ångfärjehamn och utförande av anläggningar därstädes. Ett dylikt beslut torde emellertid icke böra ifrågakomma, innan förhandlingar angående en ångfärjeförbindelses östligaste ändpunkt upptagits och visshet råder om att de kunna väntas leda till ett tillfredsställande resultat. Men då några möjligheter till förhandlingar av allmänt kända skäl för närvarande icke föreligga, får styrelsen, efter samråd med de av Kungl. Maj:t tillsatta sakkunniga, med vilka styrelsen samarbetar vid sina ut-

redningar om sjöfartsförbindelserna med England och Ryssland, och i överensstämmelse med deras mening, hemställa, att motionen icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 april 1918.

Kungl. Järnvägsstyrelsen:

Axel Granholm.

Nils Ahlberg.

Bil. 2.

Stockholm den 6 april 1918.

Till riksdagens statsutskott.

Genom nådig remiss har Kungl. Maj:t anbefallt kungl. kommerskollegium att avgiva och till Eder överlämna yttrande över en av herr Lindman m. fl. inom riksdagens andra kammare väckt motion, nr 127, angående upprättande av reguljär ångfärjeförbindelse mellan Sverige och Finland.

I anledning härav får kollegium anföra följande.

Handelsomsättningen mellan Sverige och Finland efter de in- och utförda varornas beräknade totalvärden i kronor har under åren 1905—1913, det vill säga under normala förhållanden, ställt sig sålunda:

	Införsel.	Utförsel.
1905.....	6,616,978	8,940,781
1906.....	7,420,550	10,326,414
1907.....	10,334,930	12,996,136
1908.....	10,827,282	12,508,667
1909.....	10,648,405	10,717,248
1910.....	15,486,973	10,027,808
1911.....	15,308,322	11,436,212
1912.....	18,971,551	14,962,617
1913.....	21,257,618	14,539,932

Även om man torde kunna räkna med en ytterligare utveckling av handelsförbindelserna mellan de båda länderna, synes kollegium tydligt, att handeln ensamt med Finland varken nu är eller i en överskådlig framtid bliver av den betydighet, att densamma kan motivera ett statsingripande av den art, som i motionen åsyftas, eller att en sådan ångfärjeförbindelse bliver ekonomiskt bärkraftig. Den oundgängliga förutsättningen för upprättandet av den ifrågasatta förbindelsen är därför enligt kollegii mening, att densamma kunde upptaga jämväl trafik från och till det ryska upplandet. Att nu söka åvägabringa någon överenskommelse om en dylik trafik torde emellertid för varje fall under rådande politiska förhållanden i länderna öster om Östersjön vara omöjligt.

Emellertid är det ett starkt önskemål att få till stånd förbättrade trafikförbindelser mellan Sverige och Finland, och staten torde för sin del icke böra släppa ur sikte denna angelägenhet, om också frågan icke synes böra lösas på det sätt, som motionen avser.

Med åberopande av det ovan anförda får kollegium därför avstyrka bifall till förevarande motion.

K. A. Fryxell.

Nils Carlsson.

Gordon Ernberg.
